

gifter, hvorimod den er primær, når det drejer sig om hjælpemidler. Det foreslås, at dette princip opretholdes.

Efter gældende regler har skadede borgere ret til at få betalt visse hjælpemidler (primært briller), der er anvendt under arbejde og er beskadiget som følge af arbejdet eller de forhold, hvorunder dette foregår, uden at der i øvrigt behøver være tale om personskade. Det foreslås, at der fortsat bliver adgang til at betale disse hjælpemidler. Der tilsigtes med ændringen ingen realitetsændring med hensyn til muligheden for at få betalt disse udgifter.

Der tilsigtes ej heller ændringer med hensyn til, hvilke behandlinger og hjælpemidler der kan betales efter bestemmelsen.

Det er således med forslaget tanken, at der i forbindelse med afgørelse af sagen i Arbejdsskadestyrelsen skal træffes en samlet afgørelse om erstatning. Ændrer de forhold, der lægges til grund ved afgørelsen, sig efter afgørelse, vil der være mulighed for at genoptage spørgsmålet om betaling af behandlingsudgifter efter bestemmelsen i § 30. Det forudsættes, at et udbetalt beløb til dækning af fremtidige behandlingsudgifter ikke skal betales tilbage, hvis det efterfølgende viser sig, at behandlingen ikke får det forventede omfang.

Som en følge af, at der ved sagens afslutning i Arbejdsskadestyrelsen fastsættes et samlet beløb for betaling af behandlingsudgifter, bortfalder behovet for at betale behandlingsudgifter, når sagen genoptages ad en ændret vurdering af det varige mén eller tabet af erhvervsevnen. Den gældende bestemmelse herom ophæves derfor samtidig, ligesom den gældende adgang for chefen for Arbejdsskadestyrelsen til at fastsætte regler om betaling af behandlingsudgifter, når sagen ikke længere er under behandling, bortfalder. Behovet for at fastsætte disse regler vil ikke være til stede, når der træffes en samlet afgørelse om fremtidige behandlingsudgifter.

Til § 27

Bestemmelsen afløser gældende lovs § 31. Den gældende 2 års frist for erstatningsafgørelsen i sagen foreslås nedsat til 1 år. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til forslagets § 21.

Nedsættelsen af fristen for erstatningsafgørelsen i sagen fra 2 år til 1 år vil indebære et forøget antal sager, hvor der vil blive truffet en midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne, når skadelidtes erhvervsmæssige forhold ikke er afklaret. Det skyl-

des, at der ikke er mulighed for at dispensere fra fristen.

Arbejdsskadestyrelsen har ved 1-års-fristens udløb mulighed for dels at træffe en egentlig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne efter forslagets § 28 og mulighed for at træffe en midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne efter § 27. Træffer Arbejdsskadestyrelsen afgørelse efter § 32, kan afgørelsen genoptages efter forslagets § 30. Træffer Arbejdsskadestyrelsen en midlertidig afgørelse efter § 31, skal denne afgørelse genoptages enten straks eller senere.

Bestemmelsens stk. 4 er i forhold til gældende lovs stk. 4 justeret, således at Arbejdsskadestyrelsen kan træffe midlertidige skønsmæssige afgørelser om erstatning for tab af erhvervsevne i de tilfælde, hvor den erhvervsmæssige situation ikke er afklaret. Er det sikkert, at arbejdsskaden ikke vil medføre en varig nedsættelse af erhvervsevne, vil der ikke være grundlag for at træffe en midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne. Der opstilles imidlertid ikke længere som efter gældende lov et krav om, at der kan dokumenteres et sikkert fremtidigt tab af erhvervsevne på det tidspunkt, hvor den midlertidige afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne træffes. Det indebærer blandt andet, at der kan træffes midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne i nogle situationer, hvor den skadede borger modtager dagpenge eller arbejdsløshedsunderstøttelse m.v. Herved kan den skadede borger blandt andet også sikres et forsørgelsesgrundlag i de situationer, hvor en afgørelse om midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne indebærer, at udbetaling af dagpenge ophører, jf. dagpengelovens § 22.

Til § 28

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 32. Bestemmelsen er ændret i konsekvens af det ændrede erhvervs sygdomsbegreb.

Til § 29

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 33.

Til § 30

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 34.

Bestemmelsen foreslås ikke ændret i sin ordlyd, idet de skærpede krav til genoptagelse mere end 5 år fra tidligere afgørelse om fastsættelse af godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne ikke tænkes ændret. Status foreslås derfor opretholdt, idet der dog lægges op til en opstramning rent administrativt, for så vidt angår forståelsen af ganske særlige